

Krzysztof Spychała

Opole - Wróblin. Stanowisko 3

Informator Archeologiczny : badania 16, 91

1982

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

- 5/ cmentarzysko ciałopalne ludności kultury "pomorsko - kloszowej",
- 6/ cmentarzysko ciałopalne ludności kultury przeworskiej,
- 7/ osada ludności wczesnośredniowiecznej - tzw. ceramiczny typ Nowiny charakterystyczny dla najwcześniejszych etapów osadnictwa wczesnośredniowiecznego na Kujawach - jest to nowy komponent kulturowy na stanowisku w porównaniu z sezonem 1980 roku.

Badania ukończono.

OPOLE-WRÓBLIN
Stanowisko 3

Konserwator Zabytków
Archeologicznych w Opolu

Badania prowadził mgr Krzysztof Spychała. Finansował WKZ w Opolu. Trzeci sezon badań. Osada ludności kultury Łużyckiej, datowana na schyłek epoki brązu.

Stanowisko położone około 650 m na północny wschód od Odry, około 300 m na północ od drogi dojazdowej do śluzy na Odrze, około 400 m na zachód od drewnianego kościółka, na terasie Odry.

Odkryto dwa obiekty /w tym jeden częściowo zniszczony/. Były to ślady po jamach odpadkowych. Znalezione niewielką ilość fragmentów ceramiki oraz grudki polepy.

Materiały zostaną przekazane do Muzeum Śląska Opolskiego w Opolu.

Badania będą kontynuowane w miarę eksploatacji piasku.

OŻARÓW
woj. tarnobrzeskie

Uniwersytet Warszawski
Instytut Archeologii

Badania prowadził mgr Janusz Budziszewski pod opieką naukową prof. dr. hab. Stefana K. Kozłowskiego. Finansował WKZ w Tarnobrzegu i UW. Trzeci sezon badań. Kopalnia krzemienia z wczesnej epoki brązu.

Zakończono badanie wykopu I eksplorując w nim fragmenty dwóch szybów eksploatacyjnych. Przebadano w całości uchwyconą w wykopie południowo-wschodnią ćwiartkę jednego szybu oraz zachodnią połowę drugiego. Poszerzenie wykopu o dalsze 4 m² pozwoliło odsłonić ten szyb w całości. Posiadał on trzy nisze eksploatacyjne, zaś głęboki był na 350 cm od obecnej powierzchni gruntu. Eksploracja warstw zasypiskowych obu szybów dostarczyła około 7.800 zabytków krzemiennych, 16 kamiennych, 1 fragmentu rogowego narzędzia górniczego oraz kilka drobnych fragmentów kości i muszli ślimaków.